

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET
Alm. del bilag 184
(Offenligt)

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
7. november 1996

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. november 1996 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 11. november 1996 - fremsendes vedlagt Økonomiministeriets tillæg, angående den legale basis for euroen, til Økonomiministeriets, Udenrigsministeriets og Skatteministeriets notat vedrørende de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet (Alm. del - bilag 148).

Faktuelt notat til møde i Folketingets Europaudvalg den 8. november 1996

Emne: Forberedelse af tredje fase af ØMU: Status for det igangværende arbejde med henblik på Det Europæiske Råd i Dublin

Underpunkt: Den legale basis for euro

1. Indledning

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Madrid i december 1995 hedder det blandt andet, at "senest ved udgangen af 1996 skal det tekniske forarbejde være afsluttet til en rådsforordning, som skal træde i kraft den 1. januar 1999, og som skal udstikke rammerne for anvendelse af euroen, som fra nævnte dato bliver en selvstændig valuta, hvorefter den officielle ecu-kurv ophører med at eksistere."

Efterfølgende har - i forbindelse med EMIs og ECOFINs tekniske arbejde hermed - tilkendegivelser fra de finansielle markeder i såvel potentielle euro-lande som ikke-deltagende lande i løbet af 1996 imidlertid gjort det klart, at der er et klart markedsmæssigt behov for en tidlig beslutning om visse tekniske forhold vedrørende overgangen til den fælles valuta, mens øvrige centrale forhold for euro-landene kan afvente starten af 1998, hvor de lande, der kommer med fra starten af tredje fase, udpeges, jf. også det udsendte referat af det uformelle ECOFIN i Dublin den 21.-22. september 1996.

2. Kommissionens forslag

På denne baggrund fremlagde Kommissionen den 16. oktober 1996 derfor forslag til to forordninger vedrørende de legale rammer for euroens anvendelse.

For det første en forordning med hjemmel i Traktatens art. 109, L, stk 4. Dette udkast til forordning er benævnt "Proposal for a Council Regulation on the introduction of the euro" og vil først skulle vedtages i starten af 1998, når det er blevet besluttet, hvilke lande, der deltager i den fælles valuta fra starten af tredje fase og vil:

- fastlægge, at fra 1. januar 1999 skal euroen være de deltagende landes valuta, således at euroen i overgangsfasen frem til 31. december 2001 udtrykkes i de deltagende landes nationale valutaer, med henblik på at sikre et legalt fastlagt omregningsforhold mellem euro og de deltagende landes nationale valutaer
- bekræfte, at sedler og mønter udstedt i euro vil blive introduceret den 1. januar 2002 og at disse fra og med denne dato vil have status som gyldige betalingsmidler i de deltagende lande. I en periode på højst seks måneder herefter vil sedler og mønter udstedt i nationale valutaer sideløbende hermed fortsat have status som legale betalingsmidler. Efter 1. juli 2002 vil kun eurosedler og -mønter blive udstedt af euro-landene.
- sikre, at medlemslandene foretager de nødvendige tiltag mod forfalskning af sedler og mønter

For det andet en forordning med hjemmel i Traktatens art. 235 for så vidt angår de elementer, hvor der er behov for en hurtig afklaring med henblik på at undgå usikkerhed omkring de finansielle markeders forberedelse på overgangen til den fælles valuta. Dette udkast til forordning er benævnt

"Proposal for a Council Regulation on some provisions relating to the introduction of the euro" og vil:

- bekræfte, at navnet på den fælles valuta er euro. Euroen vil blive delelig med 100 cent, dog således at dette ikke forhindrer anvendelsen af nationale sproglige varianter af enheden cent
- bekræfte, at fra 1. januar 1999 vil ECU blive erstattet af euro til omregningsforholdet 1:1
- bekræfte det generelle princip for kontinuitet af kontrakter udstedt i ECU eller nationale valutaer. Medmindre andet udtrykkeligt fremgår, vil øvrige forhold omkring sådanne kontrakter (eksempelvis udløbsdato eller forrentning) forblive uændrede
- fastlægge regler for afrunding, hvilket især har betydning for at kunne foretage den nødvendige omstilling af computersystemer. Eksempelvis vil omregningskurserne mellem euro og de deltagende landes valutaer bestå af seks betydende cifre (dvs. seks cifre forskellige fra nul)

3. Elementer, der kan afvente beslutning

Der er ved det først omtalte forordningsforslag tale om de helt centrale elementer omkring overgangen til anvendelsen af euroen i de lande, der deltager i den fælles valuta:

Dels at euroen fra 1. januar 1999 skal være de deltagende landes valuta, således at euroen i overgangsfasen frem til 31. december 2001 udtrykkes i de deltagende landes nationale valutaer. Derved sikres et legalt fastlagt omregningsforhold mellem euroen og de deltagende landes nationale valutaer.

Dels at sedler og mønter udstedt i euro vil blive introduceret den 1. januar 2002 og at disse fra og med denne dato vil have status som gyldige betalingsmidler i de deltagende lande. I forlængelse heraf vil blive fastsat en periode

på højst seks måneder, hvorefter sedler og mønter udstedt i nationale valutaer sideløbende herved fortsat vil have status som legale betalingsmidler. Efter 1. juli 2002 vil kun eurosedler og -mønter blive udstedt af euro-landene.

Det er - som nævnt - Kommissionens og de øvrige medlemslandes vurdering, at vedtagelse af lovgivning vedrørende disse centrale elementer, der er af direkte betydning for euro-landene, skal afvente beslutningen om hvilke lande, der deltager i den fælles valuta, dvs. snarest muligt i 1998.

På den baggrund kan lovgivningen for så vidt angår disse elementer tidligst ske på det tidspunkt, hvor det er blevet besluttet, hvilke lande, der deltager i den fælles valuta. Kun de lande, der deltager i den fælles valuta, vil deltage i denne beslutning.

Kommissionens forslag tjener til, at man allerede nu fastlægger indholdet af denne lovgivning, således at der skabes klarhed over, hvad der skal vedtages i starten af 1998.

4. Elementer, der kræver lovgivning nu

Traktaten bygger på, at den hidtidige regningsenhed ECU ville blive navnet på den fælles valuta. ECU var ikke alene tænkt som betegnelse for den fælles valuta, men bruges også som EU-budgettets regningsenhed, blandt andet i forbindelse med EUs landbrugsstøtteordninger.

Det Europæiske Råd har imidlertid besluttet, at den fælles valuta/regningsenhed fra 1. januar 1999 skal hedde euro.

Man har derfor ikke i Traktaten forudset behovet for at skabe sikkerhed om omregningsforholdet ved overgangen fra ECU til euro (art. 2 og 3 i forordningsforslaget "Proposal for a Council Regulation on some provisions relating to the introduction of the euro").

Det er - som nævnt - Kommissionens og medlemslandenes vurdering på baggrund af tilkendegivelser fra aktører især i de europæiske finansielle markeder, at der er et klart markedsmæssigt behov for en tidlig beslutning om visse tekniske forhold vedrørende overgangen til den fælles valuta. Det drejer sig om forhold, der især er af betydning for de finansielle markeder og dermed for det indre markeds funktion, der ikke kan afvente starten af 1998. Behovet for en tidlig beslutning om disse elementer hænger navnlig sammen med det forhold, at Det Europæiske Råd har besluttet at ændre navnet på den fælles valuta fra ECU til euro.

Disse forhold er af betydning for alle medlemslande, hvad enten disse deltager i den fælles valuta eller står uden for. Hvis ikke der sker en tidlig afklaring af de nævnte forhold, er det vurderingen, at det indre finansielle marked vil blive negativt påvirket, f.eks. ved at:

- usikkerhed om kontraktkontinuitet vil hindre en effektiv prisdannelse på de finansielle markeder i både de lande, der deltager i den fælles valuta og de lande, der står uden for og skabe kursusikkerhed omkring finansielle kontrakter. Denne usikkerhed vil blive forstærket, såfremt der ikke er fastlagt klare regler for omregningen fra ECU til euro, ligesom det også er nødvendigt legalt at fastlægge navnet på den fælles valuta.
- usikkerhed om afrundingsregler ikke vil tillade den fornødne store omstilling af EDB-systemer i både de lande, der deltager i den fælles valuta og de lande, der står uden, i god tid.

En sikker prisdannelse på de finansielle markeder i både de lande, der deltager i den fælles valuta og de lande, der står uden for, er en afgørende forudsætning for et velfungerende indre marked. Fjernelse af usikkerheden om kontraktkontinuitet ved overgangen til euro må derfor anses for påkrævet af hensyn til det finansielle indre marked.

Eftersom der er udstedt danske statspapirer blandt andet i ECU, er fjælnelse af usikkerhed omkring kontraktkontinuitet således også i dansk interesse.

Det bemærkes iøvrigt, at afrundingsregler m.v. (art. 4 og 5 i forordningsforslaget "Proposal for a Council Regulation on some provisions relating to the introduction of the euro") alene vedrører forhold mellem euro-landene og euroen, men ikke har konsekvenser for dansk penge- og valutapolitik.

En tidlig afklaring af afrundingsregler styrke det indre markeds funktionsdygtighed, idet i modsat fald en forceret omstilling af computersystemer vil kunne ventes at skabe flaskehalse i EDB-afhængige sektorer i både de lande, der deltager i den fælles valuta og de lande, der står uden for.